

stet de eorum exhibitione, receptione aut rejectione.

XV. Criminis iuridica existentia tum ex processus confectione authenticis communita informationibus aut confessionibus extra-iudicialibus vel testium depositionibus constare poterit. Transgressio vero alicuius praacepti constat per novam exhibitionem decreti et actus inductionis iis servatis de quibus supra articulis VII et VIII.

XVI. At vero ut accusatus tanquam reus haberi possit, ea iuridica probatione opus est, qua vel facti veritas omnino evidens sit, vel ea habeatur moralis certitudo, quae prudens dubium omnino excludat.

XVII. Qui examini subiici debent ii semper seorsim audiantur.

XVIII. Testes sive ad probandum sive ad defensionem nisi lex aliqua obstat, iurati esse debent quin et si opus sit iuramento ad secretum servandum adgantur.

XIX. Si qui forte ex iis absint, eorum examen fit ab ecclesiastica auctoritate loci quo morantur ad quam facti expositio transmitti debet, haec vero supplet, servatis tamen iis quae in hac instructione praescribuntur.

XX. Si vero quidam testes vel quoad factum vel quoad eius circumstantias veluti ad causam dirimendam omnino necessarii iudicentur neque tamen audiri possint vel quia non expedit vel

quia nolunt; eorum in actis mentio fiat; horum vero defectus per alios testes *de relalo* aut alio quovis modo fide dignos splendus erit.

XXI. Dum omnia sufficienter habeantur quibus factum eiusque imputabilitas eruatur, ad examen accusatus erit vocandus.

XXII. In citatione, nisi obstet prudentia, proponi ei debent per extensem accusations adversus eum intentatae ut se praeparet ad eas disiiciendas.

XXIII. Si vero vel ex accusationum qualitate vel alia de causa id prudenter fieri nequeat, generali modo ei iniungendum erit ut ad examen veniat et accusationem obiectam diluat.

XXIV. Si renuat, iteratur intimatio, eique praefigitur peremptorius terminus, simulque monetur eo termino elapso tanquam in contumacem animadversumiri: et reaperte ceu talis habebitur nisi legitimam absentiae causam probet.

XXV. Si in iudicio adest, examini subiicitur: et si alicuius momenti inductiones exhibeat, eae, quantum fieri potest, exhaustiæ erunt.

XXVI. Deinde ad contestationem facti criminosi deveniendum est, simulque probationes exhibitae proferenda, quibus evincitur eum qui accusatur reum esse poenisque canoniciis puniendum.

XXVII. Cum hoc pacto reus conventus omnia cognoscet quae

contra ipsum proferuntur, hic tum ea diluere tum se tueri iure poterit.

XXVIII. Poterit tamen terminum aliquem etiam petere ad se met defendendum scripto, quod potissimum fieri debet cum ex dictis in articulo XXIII haud potuerit se paratum ad respondendum exhibere.

XXIX. Processu absoluto, actorum instructor eiusdem essentialium conclusionum restrictum confidere debet.

XXX. In cause tractatione inquisitus potest, si velit, repraesentari et defendi sive ab alio sacerdote sive a laico, qui tamen prius ab Ordinario approbandi erunt.

XXXI. Si reus praeventus defensorem sibi constituere nolit, Ordinarius unum ex officio eidem deputabit.

XXXII. Defensor caute ex actis notitiam haurit causae ut eam possit tueri eiusque defensio etiam ante causae propositiōnem scripto poterit exhiberi. At si Ordinarius iudicet ex causae natura secretum iuramenti vinculo servandum esse, defensor quoque eodem obstringitur.

XXXIII. Processus et restrictus deīn ad procuratorem fiscalē transmittitur, ut ea quae ad ipsum pertinent exequatur; itemque ad Ordinarium utrumque postea transmittitur, qui causae statu apprime perspecto, diem statuit quo discuti ac dirimi debeat simulque de hoc

eum qui accusator certiorem efficit.

XXXIV. Statuta die causa proponitur coram Vicario Generali adstantibus procuratore fiscali, rei patrono et Cancellario.

XXXV. Auditis tum conclusionibus fiscalibus tum deductiōnibus pro defensione, sententia profertur, Cancellario dispositam partem scribente ex dictato, in eaque mentio expressa fieri debet si reus damnatur, canonicae sanctionis quae contra ipsum adhibetur.

XXXVI. Sententia praevento indicitur, qui appellationem ad superiorem ecclesiasticam protestatem interponere potest.

XXXVII. In iudicio appellationis, servantur ea quae Benedictus XIV, in sua Constitutione *Ad militantes*, 30 Martii 1742 praecepit, itemque huius S. Congregationis Decretum 18 Decembris 1865, et Litterae Encycliche 1 Aug. 1851.

XXXVIII. Appellatio fieri debet intra decem dies a sententiae notificatione, quo termino inutiliter elapso, sententia executioni debet mandari.

XXXIX. Facta infra decem dies appellatione, Curia absque mora transmittere debet ad superiorem ecclesiasticam potestatem, ad quam appellatum est, omnes actus causae originales, scilicet processum, restrictum, defensionem et sententiam.

XL. Potestas ecclesiastica superior, appellationis habita no-

annorum spatium confirmavit, seu quatenus opus fuerat denuo concessit.

Quum vero ex monumentis ecclesiasticis Americanam Latinam respicientibus, quae magna peritorum diligentia collecta atque investigata sunt, probe constet multa ex privilegiis Indiae Occidentalni concessis partim haud vigere, partim in dubium esse revocanda; Nos qui Americanas gentes egregie de Ecclesia Romana meritas singulari amore prosequimur, ad tollendas in re tanti momenti perplexitates et angustias animi, quae Episcopos illarum Dioecesium aliosque, quorum interest, non raro exagitant, totum dictorum privilegiorum negotium deferri iussimus speciali Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium; qui post maturam deliberationem novorum privilegiorum catalogum, exclusis catalogis, sumariis et recensionibus in Conciliis Provincialibus vel aliter editis, conficiendum censuerunt, confectumque Apostolica auctoritate probandum.

Nos igitur re mature perpen-
sa, pro ea, quam gerimus, de omnibus Ecclesiis sollicitudine, eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, ne Clerus et populus illarum regionum anteactorum privilegiorum memoria et usu penitus privati maneant, sententiam tenuimus et quae infra

recensemunt privilegia pro omnibus Americae Latinae singulis que Dioecesisbus et ditionibus de Apostolicae potestatis plenitude ad proximum tringita annorum spatium hisce ipsis Litteris concedimus. Quare, quod bonum, felix, faustumque sit et universae Americae Latinae Ecclesiae benevertat, mandamus, edicimus:

I. Ut electi Episcopi in Americae Latinae ditionibus commorantes postquam promotionis Litteras Apostolicas acceperint, nisi aliter in praefatis Litteris praescriptum sit, a quocumque maluerint catholico Antistite, gratiam et communionem Apostolicae Sedis habente, accitis et assistantibus, si alii Episcopi assistentes absque gravi incommendo reperi nequeant, duobus vel tribus presbyteris in ecclesiastica dignitate constitutis, vel Cathedralis Ecclesiae Canonicis, consecrationis munus accipere valeant.

II. Ut Concilii Provincialis celebratio ad duodecim annos deferri possit, reservato Metropoli-
tae iure illud frequentius, prout necessitas postulaverit, celebrandi, nisi aliter per Sedem Apostolicam postea ordinatum fuerit.

III. Ut Episcopi Sacrum Chri-
sma, quod ex indico etiam, vero tamen balsami liquore fieri pos-
test, et Olea Sacra conficere possint iis sacerdotibus adstantibus qui adstare potuerint,

et, urgente necessitate, extra diem Coenae Domini.

IV. Ut adhiberi possint Sacra Olea etiam antiqua, non tamen ultra quatuor annos, dummodo corrupta ne sint, et peracta omni diligentia, nova vel recentiora Sacra Olea haberi nequeant

V. Ut pro omnibus et solis regionibus seu locis, in quibus magnae distantiae causa vel ob aliud grave impedimentum perdifficile sit Parochis vel missionariis ad Baptismum conferendum aquam Sabbatho Sancto et Pentecostes benedictam ex fontibus baptismalibus, ubi asservatur, desumere et secum circumferre, Ordinarii, nomine Sanctae huius Sedis, concedere possint Parochis et missionariis supra dictis facultatem benedicendi aquam baptismalem ea breviori formula, qua missionarios in Peruvia apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti concessit, quaeque in appendice ad Rituale Romanum legitur.

VI. Ut si propter defectum temporis, improbamque defatigationem, aliquis gravibus de causis perdifficile sit omnes adhibere caeremonias pro Baptismo adulorum praescriptas, Parochi et missionarii, de praevio Ordinarii consensu, uti possint solis ritibus, qui in Constitutione Pauli III *Altitudo* diei 1 Iunii MDXXXVII designantur. Insuper ut iisdem rerum adjunctis Ordinarii nomine Sanctae Sedis concedere valeant Parochis et

missionariis usum ordinis Baptismi parvolorum, onerata in usu huiusmodi facultatis eorumdem Ordinariorum conscientia super existentia gravis necessitatis.

VII. Ut in omnibus et singulis ditionibus Americae Latinae, nulla excepta, omnes sacerdotes tam saeculares quam regulares, quamdiu in praefatis ditionibus moram duxerint, et non alias, singulis annis die secunda Novembbris seu die sequenti, iuxta rubricas Missalis Romani, qua nempe Commemoratio omnium fidelium defunctorum ab Ecclesia universalis recolitur, tres Missas singuli celebrare possint et valeant, ita tamen ut unam tantum eleemosynam accipient, videlicet pro prima Missa dumtaxat, et in ea quantitate tantum, quae a Synodalibus Constitutionibus seu a loci consuetudine regulariter praefinita fuerit; fructum autem medium secundae et tertiae Missae non peculiari quidem defuncto, sed in suffragium omnium fidelium defunctorum omnino applicent, ad normam Constitutionis Benedicti XIV Pontificis Maximi *Quod expensis*, die xxvi Augusti MDCCXLVIII.

VIII. Ut omnes fideles annuae Confessionis et Communionis praecepto satisfacere possint a Dominica Septuagesima usque ad octavam diem solemnitatis Corporis Christi inclusive.

IX. Ut omnes fideles lucrari possint indulgentias et iubilaeas, quae requirunt Confessionem,

Communionem et ieiunium, dummodo servato ieiunio, si loco inhabitent, ubi impossibile prorsus vel difficile admodum sit Confessarii copiam habere, corde saltem contriti sint cum proposito firmo confitendi admissa quam primum poterunt, vel ad minus intra unum mensem.

X. Ut indi et nigratae intratertium et quartum tam consanguinitatis quam affinitatis gradum matrimonia contrahere possint.

XI. Ut indi et nigratae quocumque anni tempore nuptiarum benedictionem accipere possint, dummodo iis temporibus, quibus ab Ecclesia prohibentur nuptiae, pompa appareatum non adhibeant.

XII. Ne indi et nigratae ieiunare teneantur praeterquam in feriis sextis Quadragesimae, in Sabbato Sancto, et in pervigilio Natalis D. N. I. C.

XIII. Ut praeterea indi et nigratae absque ullo onere, seu solutione eleemosynae uti possint indulto, quod Quadragesimale dicitur, et quo fideles respectivae Dioecesis seu regionis ab Apostolica Sede donantur; ideoque carnibus, ovis et lacticiniis vesci possint omnibus diebus ab Ecclesia vetitis, exceptis quoad carnes diebus in superiori paragrapho XII notatis.

XIV. Ut quandcumque in causis tam criminalibus, quam aliis quibuscumque forum ecclesiasticum concernentibus a sen-

tentiis pro tempore latis appellari contigerit, si prima sententia ab Episcopo lata fuerit, ad Metropolitanum; si vero prima sententia lata sit ab ipso Metropolitan, ad Ordinarium vicinorem absque alio Sedis Apostolicae rescripto appetetur: et si secunda sententia primae conformis fuerit, vim rei iudicatae obtineat, et executioni per eum, qui eam tulerit, demandetur, quacumque appellatione non obstante; si vero illae duea sive ab Ordinario et Metropolitan, sive a Metropolitan et Ordinario vicinore latae, conformes non fuerint, tunc ad alterum Metropolitan vel Episcopum ei, a quo primo fuit lata sententia, vicinorem eiusdem Provinciae appetetur, et duas ex ipsis tribus sententias conformes, quas vim rei iudicatae habere volumus, is, qui postremo loco iudicaverit, exequatur, quacumque appellatione non obstante. Cum autem recursus ad Apostolicam Sedem etiam omissio medio, sive ante sive post sententias iudicium inferiorum, semper integer manere debeat, ad normam Iuris, in usu huius privilegii omnino servandae erunt sequentes conditiones: 1.º Ut in singulis causis salva maneat cuique litiganti facultas ad hanc Apostolicam Sedem etiam post primam sententiam recurrendi: 2.º Ut in singulis actibus expressa fiat Apostolicae delegationis mentio: 3.º Ut causae maiores sint eidem

Apostolicae Sedi reservatae ad normam Sacri Concilii Tridentini: 4.º Et quoad causas matrimoniales ea custodiantur, quae in Constitutione Benedicti XIV cuius initium *Dei miseratione* praestituta sunt.

Abrogatis deletisque Auctoritate Nostra Apostolica omnibus et singulis Indiarum Occidentalium privilegiis quocumque nomine vel forma ab hac Sancta Sede prius concessis.

Contrariis quibuscumque etiam speciali et individua mentione dignis non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die solemni Paschae XVIII Aprilis MDCCCLXXXVII, Pontificatus Nostri anno vigesimo.

A. CARD. MACCHI.

DECLARATIO AUTHENTICA QUOD SIGNIFICATIONEM DENOMINATONIS INDOREM ET NIGRITARUM IN LITTERIS APOSTOLICIS «TRANS OCEANUM», DIEI 18 APRILIS 1897.

*Ex Audientia Sanctissimi
die 24 Maii anno 1898.*

Cum propositum fuerit dubium, quinam nomine *Indorum* et *Nigritarum* in Litteris Apostolicis *Trans Oceanum*, a Sanctissimo D. N. Leone PP. XIII die 18 Aprilis 1897 editis, intelligi debeant, Eadem Sanctitas Sua, re-

ferente me infrascripto Sacrae Congregationis Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis praepositae Secretario, haec quae sequuntur censuit declaranda:

In praedictis Litteris Apostolicis *Trans Oceanum*, nomina *Indorum* et *Nigritarum* eadem significatione sumi ac in ceteris praecedentibus Constitutionibus Pontificiis de hac materia agentibus, speciatim in Constitutionibus Alexandri VIII *Annamur saluti*, diei 30 Martii 1690, et Benedicti XIV *Cum Venerabilis*, diei 27 Ianuarii 1757, videlicet:

I. Sub nomine *Indorum* et *Nigritarum*, praeter ipsos indos et nigratas, comprehendit etiam eos, qui ex indo aut nigrita et ex muliere europaea (vel europaei sanguinis) nec non qui ex europeo viro et indica vel nigrita muliere sunt progeniti, ideoque *mixti*, *mestiti* vel *mulati* vocantur, et absolutam mediatem sanguinis europaei habent. Non autem comprehendit eos, qui originem ab indis vel nigratis ducunt per avum tantum vel aviam, quique *quarterones* dicuntur, utpote quartam solummodo partem sanguinis indici vel nigratice habentes; et multo minus qui per proavum vel proaviam dumtaxat ab indis vel nigratis originem trahunt, et vulgo *puchueles* seu *pucuelles* appellantur.

II. Insuper *indorum* et *nigritarum* nomine intelligi etiam

africanos, asiaticos et oceanios, dummodo ex europaeo sanguine non sint, ac in America Latina commorentur, quamvis in eanati non fuerint.

Et ita Sanctitas Sua, publicari et servari mandavit, contrariis quibuscumque minime obfuturis.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis, die, mense et anno praedictis.

FELIX CAVAGNIS,
Secretarius
S. Congr. Negotiis Eccl.
Extraord. praepositae.

21.

INSTRUCTIONES
QUOD DILIGENTIAS ADHIBENDAS
IN CAUSIS SOLICITATIONIS
CIRCA DENUNCIATUM EIUSQUE
DENUNCIANTES.

I. Instructionis S. Romanae et Universalis Inquisitionis circa observantiam Apostolicae Constitutionis *Sacramentum Poenitentiae* N. 10 praecipitur ut, *antequam contra denunciatum procedatur, perspectum exploratumque iudici esse debat, mulieres vel viri denunciantes sint boni nominis, neque ad accusandum vel inimicitia et alio humano affectu seducti fuerint.*

II. Praeceptum huiusmodi, ut omnia quae ad huius Supremi Tribunalis procedendi rationem spectant, strictissimi juris

censendum est, ita ut, eo neglecto, ad ulteriora procedi nequeat.

III. Nec sufficit ut id utcumque, sed omnino necesse est ut certa iudiciale forma iudici innoscet; quod propria dictione: «*diligentias circa denunciatum eiusque denunciantes peragere*» significari in foro S. Officii usus obtinuit.

IV. Iamvero cum non semper nec ab omnibus vel tantum post longum tempus, cum nempe testimoniorum receptio difficilis et quandoque impossibilis est, Supremum hoc Tribunal id servari perspexerit, hanc ad rem Instructionem, pro Rmorum. Ordinariorum norma, edendam mandavit.

V. Ordinarius igitur toties quoties aliquam de infando sollicitationis crimen denunciacionem acceperit, illico ad diligentias peragendas procedet. Ad quem finem vel per se vel per Sacerdotem a se *specialiter delegatum* advocabit (separatim scilicet et qua decet circumspetione) duos testes, quantum fleri poterit, ex coetu ecclesiastico, utcumque vero omni exceptione maiores, qui bene neverint tum denunciatum tum omnes et singulos denunciantes, eosque, sub sanctitate iuramenti de veritate dicenda et de secreto S. Officii servando, iudicialiter interrogabit, testimonium scripto referens, iuxta insequentem formulam; utriusque vero testimonii

atque una simul respectivae denunciationis authenticum exemplar directe tutaque via ad hanc Supremam Congregacionem quamprimum transmittet.

VI. Dictum est: «vel per se vel per Sacerdotem a se *specialiter delegatum*»; nihil enim prohibet quominus, rationabili ex causa, pio alicui docto ac prudenti Sacerdoti id muneris Ordinarius demandare valeat; *speciali* tamen ei in singulis casibus delegatione impertita, eique antea delato iureiurando de munere fideliter obeundo et de secreto S. Officii servando.

VII. Quod si inveniri nequeant duo tantum testes qui neverint una simul denunciatum et omnes et singulos denunciantes, plures vocari debent. Tot nempe hoc in casu testes, ut supra, vocandi erunt, quot oportebit ut duplex quoad denunciatum et unumquemque denunciantem habeatur testimonium.

VIII. Quoties autem iuramentum de secreto servando et, pro diversis casibus, de veritate dicenda vel de munere fideliter obeundo deferendum sit, iuramentum ipsum semper et ab omnibus, etiam Sacerdotibus, *tactis Ss. Dei Evangelii et non aliter*, praestandum erit. In Ordinarii vero potestate erit, si quidem pro rerum, locorum aut personarum adjunctis necessarium vel expediens iudicaverit, excommunicationem ipso facto incurrendam et Rom. Pont. spe-

ciali modo reservatam violatoribus comminari.

IX. Sequitur interrogationis formula:

Die. . . . mense. . . . anno. . . .

Vocatus personaliter comparuit coram me infrascripto Episcopo. (*notetur nomen Dioecesis. Delegatus autem dicat;* coram me infrascripto a. r. p. d. Episcopo. . . . ad hunc actum tantum specialiter legato) sistente in. . . . (*notetur locus ubi negotium geretur.*)

N. . . . N. . . . (*nomen, cognomen et qualitates testis conventi*) qui, delato ei iuramento veritatis dicendae, quod praestitit tactis Ss. Dei Evangelii, fuit per me.

1. Interrogatus: Utrum neverit Sacerdotem N. . . . N. . . .? (*nomen, cognomen et qualitates denunciati.*)

Respondit. . . . (*exscribatur lingua qua utitur testis, eius responsio.*)

2. Interrogatus: Quaenam sit huiusce Sacerdotis vitae ratio, quinam mores, quaenam penes populum existimatio?

Respondit:
3. Interrogatus: Utrum neverit viros vel ut plurimum, mulieres NN. . . . NN. . . .? (*nomen, cognomen et qualitates unius cuiusque denunciantis.*)

Respondit:
4. Interrogatus: Quaenam sit uniuscuiusque eorum vitae ratio, quaenam penes populum existimatio?

Respondit:

5. Interrogatus: Utrum eos censeat fide dignos, vel contra mentiendi, calumniandi in iudicio et etiam peierandi capaces eos existimet?

Respondit: . . .

6. Interrogatus: Utrum sciat, num forte inter eos et praefatum Sacerdotem ulla unquam extiterit odii vel inimicitiarum causa?

Respondit:

Tunc, delato ei iuramento de secreto S. Officii servando, quod praestitit ut supra, dimissus fuit, et antequam discederet, in confirmationem praemissorum se subscrispsit,

Subscriptio autographa testis vel eius signum + crucis.

Acta sunt haec per me N...N... (nomen, cognomen et qualitates Episcopi vel eius Delegati qui testimonium recepit.)

Datum Romae die 6 Augusti 1897.

L. M. CARD. PAROCCHI.

22.

INSTRECTIO

S. C. DE PROPAGANDA FIDE
DE SUSPENSIONIBUS
EX INFORMATA CONSCIENTIA.

Omni tempore sollicita fuit Ecclesia ut non solum ascensus ad Sacros Ordines interdiceretur indignis, verum etiam ab eorumdem exercitio criminosi suspensi manerent.

Cum autem occultorum quoque criminum quaeque prodere non expediret, facilis et prompta, nempe a iudicariis formis libera, coercitio aliquando necessaria sit ad sacri ministerii dignitatem et fidelium utilitatem tuendam; hinc sapientissimo consilio Tridentini Patres (Sess. XV, cap. 1, de Ref.) decreverunt: «Ei qui ascensus a Sacros Ordines a suo Praelato ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen, quomodolibet, etiam extra iudiciale fuerit interdictus, aut qui a suis ordinibus seu gradibus vel dignitatibus ecclesiasticis fuerit suspensus, nulla contra ipsius Praelati voluntatem concessa licentia de se promoveri faciendo, aut ad priores ordines, gradus et dignitates sive honores restitutio suffragetur.»

Ex hoc provido decreto, in eo quod refertur ad clericorum criminis, quae extra iudiciale suspensionem ab ecclesiasticis officiis merentur, iam dudum in usu fuit suspensionis poena ex causis Praelato notis: quae nempe audit. *Suspensio ex informata conscientia.* Ad hoc itaque ut in eadem infligenda, cum maiori qua potest cautela et securitate Ordinarii Catholicarum Missionum procedant, S. Congregatio de Propaganda Fide praesentem instructionem edendam censuit, cui iidem Ordinarii in adhibendo hoc extraordinario remedio sese conformare curabunt.

1. *Suspensio ex informata con-*

scientia, non secus ac illa quae per iudiciale sententiam infligitur, personam ecclesiasticam a suis ordinibus, seu gradibus, vel dignitatibus ecclesiasticis exercendis interdit.

2. In hoc praecipue ipsa differt a iudiciale suspensione, quod adhibetur tanquam extraordinarium remedium in poenam admissi criminis; idoque ad eiusmodi impositionem non requiruntur nec formae iudiciales, nec canonicae admonitiones. Satis erit proinde, si Praelatus hanc poenam infligens, simplici utatur pracepto, quo declareret se suspensionem ab exercitio sacrorum officiorum vel ecclesiastorum munium indicere.

3. Huiusmodi praecepsum semper in scriptis intimandum est, die et mense designato; ideoque autem fieri debet vel ab ipso Ordinario, vel ab alia persona de expresso ipsius mandato. In eadem autem intimatione exprimendum est, quod eiusmodi punitio irrogetur in vim Tridentini Decreti Sess. XIV. cap. 1. de Ref.

4. Debent insuper exprimi partes exercitii Ordinis, vel officii, ad quas extenditur suspensio; quod si suspensus interdictus sit ab officio, cui alter in locum ipsius substituendus est, ut puta Oeconomus in cura animarum, tunc substitutus mercedem percipiet ex fructibus beneficii in ea portione, quae iuxta prudens Ordinarii arbitrium taxabitur. At si suspensus in hac taxatione

se gravatum senserit, moderationem provocare poterit apud Curiam Archiepiscopalem, aut etiam apud Sedem Apostolicam.

5. Exprimi item debet tempus durationis eiusdem poenae. Abstineant tamen Ordinarii ab ipsa infligenda in perpetuum. Quod si ob graviores causas Ordinarius censuerit eam imponere non ad tempus determinatum, sed ad suum beneplacitum, tunc ipsa habetur pro temporanea, ideoque cessabit cum iurisdictione Ordinarii suspensionem infligentis.

6. Suspensioni ex informata conscientia iustum ac iegitimam causam praebet crimen, seu culpa a suspenso commissa. Haec autem debet esse occulta, et ita gravis, ut talem promereatur punitionem.

7. Ad hoc autem ut sit occulta requiritur, ut neque in iudicium, neque in rumores vulgi deductasit, neque insuper eiusmodi numero et qualitati personarum cognita sit, unde delictum censi debeat notorium.

8. Verum tenet etiam suspensio si ex pluribus delictis aliquod fuerit notum in vulgo; aut si crimen, quod ante suspensionem fuerat occultum, deinceps post ipsam fuerit ab aliis evulgatum.

9. Prudenti arbitrio Praelatorum relinquuntur suspensionis causam, seu ipsam culpam delinquenti aut patetfacere, aut reticere. Partes alioquin pastoralis sollicitudinis et charitatis eo-